

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., v právní věci žalobce: **Y. Ch.**, nar., st. příslušnost, t. č. bytem, zastoupen JUDr. Pavlínou Vanickou, advokátkou se sídlem Slezská 1, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. BOX 78, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2014, č. j. CPR-8066-3/ČJ-2014-930310-V243,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 10. 7. 2014 doručenou téhož dne Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) napadá žalobce rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2014, č. j. CPR-8066-3/ČJ-2014-930310-V243 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie (dále jen „prvostupňový správní orgán“), ze dne 28. 3. 2014, č. j. KRPB-17981-44/ČJ-2014-060023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena povinnost nahradit paušální částkou 1 000 Kč náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění, a to ve lhůtě 15 dnů od nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí.

II. Obsah napadeného rozhodnutí

V napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala, že povinnost nahradit náklady správního řízení byla žalobci uložena v návaznosti na skutečnost, že žalobci bylo rozhodnutím ze dne 28. 3. 2014, č. j. KRPB-17981-45/ČJ-2014-060023-SV, uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce jednoho roku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, které však bylo rozhodnutím ze dne 30. 6. 2014, č. j. CPR-8066-2/ČJ-2014-930310-V243, zamítnuto.

Žalovaná odkázala na ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož se povinnost nahradit náklady řízení uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své povinnosti. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč. V daném případě se žalobce dopustil protiprávního jednání spočívajícího ve výkonu pracovní činnosti bez potřebného povolení, čímž porušil ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. Za těchto okolností byl prvostupňový správní orgán povinen žalobci uložit, aby náklady řízení nahradil, a to paušální částkou stanovenou ust. § 6 odst. 1 citované vyhlášky. Žalovaná tedy dospěla k závěru, že prvostupňové rozhodnutí je zcela zákonné, a proto jej potvrdila a odvolání žalobce zamítla.

III. Žaloba

V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce stručně zrekapituloval průběh správního řízení, přičemž uvedl, že mu bylo prvostupňovým správním orgánem uloženo správní vyhoštění, proti čemuž brojil odvoláním. Následně bylo prvostupňové rozhodnutí o správním vyhoštění žalovanou potvrzeno. Žalobce nicméně podal proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-8066-2/ČJ-2014-930310-V243 žalobu ke zdejšímu krajskému soudu. V této souvislosti brojí i proti napadenému rozhodnutí, které s rozhodnutím o uložení správního vyhoštění úzce souvisí a vzhledem k tomu, že správní vyhoštění považuje za nezákonné, požaduje též zrušení napadeného rozhodnutí.

Projednávaná žaloba byla zaslána žalované k vyjádření, tato však svého práva nevyužila a k věci se žádným způsobem nevyjádřila.

IV. Posouzení věci krajským soudem

O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili. Krajský soud navíc neshledal ústní projednání věci za potřebné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Mezi stranami není sporu o skutkovém stavu zjištěném žalovanou tak, jak je zachycen ve správním spisu, který měl krajský soud při svém rozhodování k dispozici a z něhož vycházel. V dané věci spočívá jádro sporu pouze v posouzení, zda byly dány zákonné podmínky pro uložení povinnosti nahradit náklady řízení, a to částkou ve výši 1 000 Kč.

Přitom zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i zákonnost rozhodnutí prvostupňového, je odvislá od samotného rozhodnutí o vyhoštění, neboť jak v napadeném rozhodnutí zcela správně konstatovala žalovaná, zákon stanoví, že správní orgán účastníku uloží povinnost nahradit náklady řízení, bylo-li správní řízení vyvoláno porušením jeho právní povinnosti (ust. § 79 odst. 5 správního řádu). Tuto skutečnost ostatně žalobce ani nerozporuje a stejně tak nepolemizuje ani s výší nákladů řízení, která vychází ze shora citovaného prováděcího právního předpisu. Jediný argument žalobce v zásadě spočívá v tom, že nebyly dány podmínky pro uložení správního vyhoštění, a proto je i navazující rozhodnutí, stanovující žalobci povinnost nahradit náklady řízení, nezákonné.

V této souvislosti je krajský soud nucen konstatovat, že žalobce brojil proti rozhodnutí o vyhoštění (rozhodnutí prvostupňového správního orgánu č. j. KRPB-17981-45/ČJ-2014-060023-SV), resp. proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnutí o vyhoštění potvrzeno (rozhodnutí č. j. CPR-8066-2/ČJ-2014-930310-V243), u zdejšího soudu samostatnou žalobou. Zmiňovaná rozhodnutí o vyhoštění žalobce tedy byla krajským soudem samostatně přezkoumána, přičemž rozsudkem ze dne 20. 9. 2016, č. j. 32 A 64/2014-50, byla žaloba v této věci zamítnuta, neboť krajský soud shledal, že k vyhoštění žalobce byly dány zákonné podmínky a námitky žalobce byly shledány nedůvodnými. Rozsudek nabyl právní moci doručením oběma účastníkům dne 29. 9. 2016.

Za těchto okolností nezbyvá krajskému soudu než uzavřít, že i napadené rozhodnutí přezkoumávané v tomto řízení je zákonné a věcně správné, a žalobu jakožto zcela nedůvodnou zamítnout. Jak již krajský soud výše naznačil, v posuzované věci se jedná o situaci, kdy zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí je odvislá od posouzení rozhodnutí žalované v otázce vyhoštění žalobce, které představuje ve vztahu k posuzované věci předběžnou otázku (viz k tomu kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2009, čj. 7 Afs 66/2008-80, přístupné na www.nssoud.cz). Jelikož rozhodnutí žalované o této předběžné otázce bylo shledáno pravomocným rozsudkem zdejšího soudu jako zákonné a správné, přičemž jiné žalobní námitky žalobce neuplatnil, je třeba i žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítnout jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl v řízení úspěšný (výrok II). Úspěšné žalované náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, a proto jí krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, jak je ve výroku III tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2016

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová